

CHRONIQUES GRÉCO-ROMANÈS

INÉDITES OU PEU CONNUES

PUBLIÉES

AVEC NOTES ET TABLES GÉNÉALOGIQUES

PAR

CHARLES HOPF.

BERLIN.

LIBRAIRIE DE WEIDMANN.

1873.

XXII.

EX JOANNIS CORONAEI REBUS A MERCURIO BUA GESTIS.

Lib. I, v. 41 sqq.

Ἐκ τοῦ δὲ Πιρρῶου τὸν καιρὸν καὶ αὐτίνου τοῦ Πιρρῶτα
 Ἄκουσε νὰ σὲ διηγηθῶ, καὶ ἀπ' ἐκεῖ πάλ' αἰρώτα·
 Ἄτιοῦν' ἦσαν καθολικὰ ἢ δίξια τῶν Πουγιάνων,
 Καὶ διὰ νὰ σ' ὄβρω τὴν ἀρχὴν τάχ' ἀποκεῖ τὸ πιάνω.
 45 Κ' ἦσασι κατοικοῦμενοι εἰς τὴν Μακεδονίαν,
 Ἄρταν καὶ Ἀγγελόκαστρον, Γιάνηνα καὶ Ἀλβανίαν.
 Καὶ ἓνας Μπούας ἦκουεν ὄνομα μισὲρ Πέτρος,
 Καὶ γρήκα τῆς ἀθηβολῆς τὴν στρατάν καὶ τὸ μέρος,
 Ὅποιος τὸ Ἀγγελόκαστρον τὸ ὄριζεν ἐτότης
 50 Καὶ ἦτον καὶ καθολικὸς αὐθεντής καὶ δεσπότης.
 Καὶ ἦτον ἀτιοῦνο στὸν καιρὸν τοῦ αὐθεντοῦ τοῦ Σπάτα,
 Ἀποῦτιον τότε καὶ αὐτὸς δεσπότης εἰς τὴν Ἄρτα.
 Καὶ τὸν Ζωΐαν εἶχασι στὰ Γιάνηνα ἐτότης
 Δεσπότην καὶ ὄριξε καὶ αὐτὸς ὅλους τοὺς Γιανηνότες.
 55 Καὶ ὁ βιτζορὲς τῷ Ἀνάπολις μὲ τὴν δική του μάδαν
 Ὡς διὰ τὴν Κεφαλωνίαν ἔκαμε μίαν ἀρμάδαν,
 Κάρλος τὲ Τόκας ἦκουεν τῶνομα τὸ δικόν του.
 Λοιπὸν γ' ἢ ἀρμάδα γίνετον κατὰ τὸν ὀρισμὸν του,
 Καὶ πῆρε τὴν Κεφαλωνίαν καὶ τὴν Ἀγίαν Μαῦρα,
 60 Καὶ κείνοι ποῦ τὰ δίξασι δάκρυα χύναν μαῦρα.
 Λοιπὸν ὡσὰν ἀφέντευσεν ἐκεῖνα τὰ νησία,

- Καὶ ὁ Κάρλος τ' Ἀγγελόκαστρον ἀφέντευσε κ' ἐμπῆκεν
Καὶ ὅπου ποτέ δὲν τῶριζε δικόν του τὸ ἐπῆκεν.
Καὶ δύο ἀνεψίδια Μπούα τοῦ κὺρ Μουρίκη
100 Ἐκρύβησαν καὶ φύγασι, γυρεύει δὲν τὰ βρῖσκει.
Καὶ ἤγγιζέ των ἐκεινῶν νᾶχουν τὴν αὐθεντίαν,
Γιὰ τοῦτο τὰ ἐγύρευε μὲ τὴν μεγάλην βίαν.
Καὶ αὐτὰ στὴν Πόλιν ἔδραμαν στὸν μέγα βασιλέα,
Διὰ νᾶχουσι τὸ σκέπος του, νὰ μὴν φοβοῦνται πλέα.
105 Καὶ εἶδέ τους ὁ βασιλεὺς μὲ τὴν εὐγνωμοσύνην,
Καὶ αὐτὸς καλὰ τοὺς δέχθηκε μὲ πᾶσα καλοσύνην,
Καὶ χώραις τῶν ἔχάρισε, κασιέλλια καὶ χωρία,
Γιὰ νᾶχουν πάλ' εὐημερίαν, νᾶχουν παρῶρηγορία.
Κ' εἰς τὸν Μοριὰν τοὺς ἔστειλεν, ὡς διὰ ν' ἀφεντεύουν
110 Καὶ χάρισέ των καὶ ἄλογα, ὡς νὰ καβαλικεύουν.
Μέγαν μεσάζων ἔκαμε 'ς ἐκείνην τὴν ἡμέραν
Τὸν ἕναν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δύο καὶ ὠριζε τὸν Μορέαν.
Περάσοντα ποτὲ καιρὸς ἦλθεν ὁ Μουσουλμᾶνος,
Αὐθέντης τῆς Ἀνατολῆς, ὁ μέγας Ἀτουμᾶνος,
115 Καὶ τὸν Μοριὰν ἀφέντευσε καὶ πᾶσαν δεσποτείαν,
Ἄρταν καὶ Ἀγγελόκαστρον χωρὶς καμιὰν αἰτίαν,
Καὶ φλαμπουράρους ἔκαμε, βοῖβόντες καὶ κατίδες,
Καὶ γέμεν ὅλος ὁ Μοριᾶς κουρσάρους χαραμίδες.
Λοιπὸν φεύγουν τρεῖς ἀδελφοὶ ἀπὸ τοὺς Μπουγιανέους,
120 Ἄρχοντες πέρνουν μετ' αὐτοὺς καὶ γέροντες καὶ νέους.
Τὸν ἀριθμὸν μοὶ φαίνεται κ' ἐπήρασι χιλίους,
Καὶ θέλω εἰπῆ ἀληθινὰ ἀνὲν κ' εἰπῶ καὶ πλείους.
Στ' Ἀνάπλη μέσα σέβησαν ἐμπρὸς στὴν ἀφεντίαν
Κ' εἶπασι νὰ ποθάνουσι ὄγια τὴν Βενετίαν.
125 Καὶ ἀπὸ τὸ αἶμα ἄλλοι τρεῖς, πάλ' ἀδελφοὶ Μπουγιάνοι,
Καὶ στρατιῶτες πέρνουσι· καὶ αὐτοὶ σὰν πῆραν κ' οἱ ἄλλοι,
Νὰ πᾶσι νὰ δουλεύσωσι καὶ αὐτοὶ τῆς ἀφεντίας,
Κ' εἰς τὴν Μεθώνην ἔφθασαν χώραν τῆς Βενετίας.
Ἀπὸ τὸ γένος ἐκεινῶν ὅπουσαν στὴν Μεθώνην,
130 Δύο μόνοι εὐρίσκονται, καὶ ἄλλοι ἔχαν ποθάνη.
Καὶ ὅπουχε τ' Ἀγγελόκαστρον δεσπότης κὺρ Μουρίκης,

Ἐκ τῶν αἵματων ἐκείνου δύο μόνον εὐρίσκεις·
Ἐκ τούτων ὅπου πήγασι σε Ἐνάπλησαν τὸ μνῆμα,
Δύο μόνον εὐρίσκονται, τοῦτοι ὅπου σου λέγω,
185 Ἀνδρῆς ὁ Μερκούριος ἔνε καὶ ἀδελφός του,
Ἐκ μητρός καὶ πατρὸς γνήσιος ἑδικός του.